

هر پاسي نور ئي نورا

21-November-2018

اجتماع ميلا دكا بيان (1440 هـ)

(For Islamic Brothers)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هر پاسي نورئي نوراً

وَعَلَىٰ إِلِكِ وَأَصْحَبِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

وَعَلَىٰ إِلِكِ وَأَصْحَبِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ (مون سنتِ اعتكاف جي نيٽ ڪئي)

منا منا اسلامي ڀائرو! جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي اعتكاف جي نيت ڪري وٺو، چوٽه جيستائين مسجد ۾ رهندو اعتكاف جو ثواب ملندو رهندو. ياد رکو! مسجد ۾ کائڻ، پيئڻ، سمهڻ يا سحري، افطاري ڪرڻ، ايستائين جو آبِ زمر زمر يا دم ڪيل پاڻي پيئڻ جي به شرعا اجازت ناهي، البت جيڪڏهن اعتكاف جي نيت هوندي ته اهي سڀ شيون ضمناً جائز ٿي وينديون. اعتكاف جي نيت به صرف کائڻ، پيئڻ يا سمهڻ جي لاءِ نه هئڻ گهرجي بلڪ ان جو مقصد الله تعاليٰ جي رضا هجي. ”فتاويٰ شامي“ ۾ آهي: جيڪڏهن ڪو مسجد ۾ کائڻ پيئڻ يا سمهڻ چاهي ته اعتكاف جي نيت ڪري ۽ ڪجهه دير ذڪر الله ڪري پوءِ جيڪو چاهي (يعني هاڻي چاهي ته کائي پي يا سمهي سگهي ٿو)

حضور جي مرڪن سان سئي ملي وئي

أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حَضْرَتِ سَيِّدَتُنَا عَائِشَةُ صَدِيقَةُ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا سَحْرِي جِي وَقْتِ ڪجهه سبي رهيو هيو، اوچتو هت مان سئي ڪري پئي ۽ چراغ (Lamp) به وسامي ويو. ايتري ۾ رحمتِ عالم، نورِ مجسم، صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن تشریف فرما ٿيا. نوراني چهري جي روشني سان سڄو گهر روشن ٿي ويو ايستائين جو سئي ملي وئي. اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا عرض ڪيو: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اوهان جو چهرو ڪيترو روشن آهي. سرڪارِ مدينه صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايائون: وَيْلٌ لِّمَنْ لَا يَرَانِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. يعني ان شخص جي لاءِ هلاڪت آهي جيڪو مون کي قيامت جي ڏينهن نه ڏسي سگهندو. عرض ڪيو: اهو ڪير آهي جيڪو اوهان کي قيامت جي ڏينهن نه ڏسي سگهندو. فرمايائون: اهو بخيل آهي. پڇيو ويو: بخيل ڪير؟ ارشاد فرمايائون: الَّذِي لَا يُصَلِّيَ عَلَيَّ إِذْ سَبَّهَ بِاسْمِي، جنهن

منهنجو نالو ٻڌو ۽ مون تي ڏرودِ پاڪ نه پڙهيو۔ (القول البديع، الباب الثالث في التحذير من ترك الصلاة -- الخ، ص ۳۰۲)

عالم سڳورا فرمائن ٿا: هر مسلمان تي عمر ۾ هڪ ڀيرو درود شريف پڙهڻ فرض ۽ هر مجلس ۾ جتي بار بار حضورِ اڪرم ﷺ جو مبارڪ نالو ورتو وڃي هڪ ڀيرو واجب آهي ۽ هر ڀيري (جڏهن نالو اچي ته درود پڙهڻ) مستحب آهي۔ (مرآة المناجیح، ۹۷/۲)

سُوْرانِ گُشده ملق هے تبسم سے ترے شام کو صُبح بنانا هے اُجالا تيرا

مختصر وضاحت: يعني اسان جي پياري آقا، نور واري مُصطفيٰ ﷺ جي مرڪڙ سبب اهڙو نور نڪرندو آهي جنهن جي روشني ۾ گم ٿيل سُئي ملي ويندي آهي، جڻ ته پاڻ سڳورن ﷺ مان نڪرڻ وارو نور رات جي اونداهي کي ڏينهن جي اُچالي ۾ تبديل ڪري ڇڏيندو آهي۔

درودِ پاڪ جا انوار

منا منا اسلامي ڀائرو! هن روايت مان معلوم ٿيو ته نبي اڪرم، نور مجسم ﷺ سراپا نور هئا ۽ سندن جسمِ انور مان نور جون شعائون نڪرنديون هيون۔

الله رے! تيرے جسمِ منور کي تائيش اے جانِ جاں! میں جانِ تجلا کہوں تجھے

مختصر وضاحت: يعني پاڻ سڳورن ﷺ جي نوراني جسم ۾ نور جي ڀريل تجليات جي ڇا ڳالهه ڪجي۔ اي منهنجي جان جي جان (يعني اي منهنجا اقا ﷺ) مان ته اوهان کي نور جي به جان چونڊس۔

اهو به معلوم ٿيو ته وڏو بدنصيب آهي اهو شخص جيڪو پاڻ ڪريم عليه الصلوة والسلام جو نالو مبارڪ ٻڌي ۽ درود شريف نه پڙهي، اهڙو شخص بروز محشر آقا عليه الصلوة والسلام جي زيارت کان به محروم رهندو ۽ دنيا ۽ آخرت جي ڪوڙ ڀلائين کان به محروم ٿي ويندو آهي۔ درودِ پاڪ پڙهڻ سان الله پاڪ جون رحمتون نصيب ٿينديون آهن، درودِ پاڪ پڙهڻ سان گناه معاف ٿيندا آهن، درودِ پاڪ پڙهڻ سان درجات بلند ٿيندا آهن، درودِ پاڪ پڙهڻ سان مشڪلاتون حل ٿينديون آهن، درودِ پاڪ پڙهڻ سان مصيبتون ٽري وينديون آهن، درودِ پاڪ

پڑھنے سان انسان جو باطن روشن ٿي ويندو آهي، درودِ پاڪ پڙهڻ سان دلين جي صفائي ٿيندي آهي، درودِ پاڪ پڙهڻ سان ظاهر به سترو ٿيندو آهي۔ درودِ پاڪ پڙهڻ سان روزي ۾ برڪت ٿيندي آهي، درودِ پاڪ پڙهڻ سان مرادون پوريون ٿينديون آهن، درودِ پاڪ پڙهڻ سان مصيبتون ۽ تڪليفون ڏور ٿينديون آهن، درودِ پاڪ پڙهڻ سان حافظو قوي ٿيندو آهي، درودِ پاڪ پڙهڻ سان وساريل شيون ياد اينديون آهن، درودِ پاڪ پڙهڻ سان پُل صراط جي تاريخي ڏور ٿيندي آهي، درودِ پاڪ پڙهڻ سان اجر ۽ ثواب ۾ برڪت ٿيندي آهي، سڀ کان وڌيڪ هي ته درودِ پاڪ پڙهڻ سان سڀاڻي بروز قيامت شفيع محشر، تمام نبين جي سرور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي شفاعت به نصيب ٿيندي۔ اچو انهيءَ حوالي سان ٻه فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا:

1. أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حَضْرَتُ سَيِّدَتُنَا عَائِشَةُ صَدِيقَةٌ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا كَانَتْ رَوَايَتُهَا آهِي تَه نَبِي رَحْمَتٍ، شَفِيعَةُ أُمَّتِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جُو فَرْمَانِ شَفَاعَتِ نَشَانِ آهِي: ”مَنْ صَلَّى عَلَيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَانَتْ شَفَاعَتُهُ لَهُ عِنْدِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ“ يعني جيڪو شخص جُمعي جي ڏينهن مون تي ڏرود شريف پڙهندو ته بروز قيامت ان جي شفاعت منهنجي ڏم ڪرم تي هوندي۔ (ڪنز العمال، ڪتاب الاذكار، الباب السادس في الصلاة عليه علي آله، ۲۵۵/۱، الجزء الاول، حديث: ۲۲۳۶)

2. حَضْرَتُ سَيِّدُنَا رُوَيْفِعُ بْنُ ثَابِتٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ كَانَتْ رَوَايَتُهَا آهِي تَه نُوْرُ جِي پِيڪَرِ، تَمَامِ نَبِيِّن جِي سَرُوْرِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِن اَرشَادِ فَرْمَايُو: ”جَنُهِن شَخْصِ هِي ڏُرُوْدِ شَرِيْفِ پڙهِيو: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَنْزِلْهُ النَّقْعَدَ النَّقْرَبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَه اِن جِي لاءِ مَنهِنجِي شَفَاعَتِ وَاَجِبْ تِي وِثِي۔ (معجم كبير، رويافع بن ثابت الانصاري، ۵ / ۲۶، حديث: ۴۲۸۰)

ذاتِ والا	په	ٻار	ٻار	درود	ٻار	ٻار	ٻار	ٻار	ٻار
سر سے	پا تک	کرور	ٻار	سلام	اور	سراپا	په	ٻه	شمار
ٻه	عدد	اور	ٻه	عدد	تسليم	ٻه	شمار	ٻه	شمار
بيٺتے	اٿتے	جاگتے	سوتے	هو	الهي	مرا	شعار	درود	درود
قبر	میں	خوب	کام	آتی	هے	ٻيڪسون	کي	هے	يار
									غار

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

منا مٺا اسلامي پائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: «يَتِيَهُ الْمُؤْمِنُ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ» يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

ٻه مدني ڪُل: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو. (2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

❖ نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❖ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس ❖ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❖ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❖ صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! اُذْكُرُ اللهُ، تُوْبُوا اِلَيَّ اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❖ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس-

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

منا مٺا اسلامي پائرو! اڄ جي مقدس ۽ نوراني رات ۾ اسان پنهنجي نوراني آقا، مٺي مٺي مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نور هئڻ بابت بيان ٻڌنداسين، پهريان هڪ ايمان افروز واقعو ٻڌنداسين جنهن مان اهو معلوم ٿيندو ته اسان جا نور وارا آقا، مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪهڙي طرح نور جي خيرات ورهائيندا آهن- ان سان گڏ قرآني آيتن ۽ مختلف تفسيرن مان نورانيتِ مصطفيٰ جي باري ۾ مدني ڪُل به بيان ڪيا ويندا، آقا ڪريم، رؤف ورحيم عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي جسمِ اقدس مان صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جيڪي نور جا شعاع نڪرندي ڏٺا ان جي باري ۾ به ڪجهه ايمان افروز واقعا ٻڌنداسين- ان سان گڏوگڏ اهو به ٻڌنداسين ته اڄوڪي رات جڏهن مڪي مديني جي سردار، پنهني جهانن جي مالڪ و مختار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي دُنيا ۾ جلوه

گري ٿي هئي ته دنيا ۾ ڪهڙا ڪهڙا واقعا پيش آيا هئا. الله ڪري ته اسان دلجمعي سان شروع کان آخر تائين سٺين سٺين نيتن سان مڪمل بيان ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪريون.

صَلُّوا عَلَی الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! ربيع الاول اهو مبارڪ ۽ عظمت ڀريو مهينو آهي جنهن جو عاشقان رسول جن ته سڄو سال انتظار ڪندا آهن. هن مهيني جي ايندي ئي سڄي دنيا جا مسلمان پنهنجي محبوب اقا، مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو يوم ولادت وڏي شان ۽ شوڪت ۽ نهايت عزت ۽ احترام سان ملهائيندا آهن، ربيع الاول جو چنڊ نظر ايندي ئي غلامان مصطفيٰ ۽ عاشقان ميلاد خوشي سان جهومي پوندا آهن، جن هر پاسي بهار جو نظارو هوندو آهي، باغ الفت سرسبز ٿي ويندو آهي، دلين جون مڪڙيون ٽرڻ لڳنديون آهن ۽ خوش نصيبن جي لب تي نعت ۽ دُرود و سلام جا ورد جاري ٿي ويندا آهن، عاشقان رسول پنهنجا گهر، گهٽيون، جايون، دڪان ۽ بازار سڃاڻيندا آهن ۽

اجتماع ميلاد ۽ محفل دُرود جون ايندڙ صَلَّ عَلَي جون صدائون ٻڌي ڪن نري پوندا آهن ۽ ڇو نه نرن جو ربيع الاول جي مهيني ۾ اهي نور وارا اقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تشریف ڪڍي آيا، جن جي نور سان هي ڪائنات روشن آهي، جن جي نور سان زمين ۽ آسمان روشن آهن، جن جي نور سان سج ۽ چنڊ روشن ٿيا، جن جي نور سان تارن ۽ ڪهڪشائن ۾ روشني آهي، جن جي نور سان اونداهيون ختم ٿيون، جن جي نور سان جهالت جا انڌيرا ختم ٿي ويا، جن جي نور سان گمراهن کي هدايت جي واٽ ملي ۽ اهي ڀٽڪيل ماڻهو، ان نور مجسم، شفيع معظم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کان نور جي خيرات ماڻي چنڊ تارا بڻجي خود نور جون روشنيون ورهائڻ لڳا. اهي نور وارا اقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻارهن (12) ربيع الاول جي ڀلاري ڏينهن هن ڪائنات ۾ جلوه افروز ٿيا.

الله پاڪ جو لڪ لڪ شڪر آهي جو جنهن اسان کي هڪ ڀيرو ٻيهر عظيم الشان فضيلتن ۽ برڪتن ڀري مقدس ٻارهن جي رات نصيب فرمائي. اڄوڪي رات اها عظيم رات آهي جو جنهن ۾ محبوب رب، سلطان عرب، رسول اڪرم، نور مجسم، شاه بن آدم، نبي محتشم، شافع امير، سراپا جود

و ڪرم، دافع رنج و ألم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جي دنيا ۾ تشریف آوري ٿي-
 اڄوڪي رات اها عظيم رات آهي جيڪا تمام راتين جي سردار آهي، اڄوڪي
 رات اها عظيم رات آهي جنهن ۾ آمَن رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَنَّا جي گهر مان اهڙو عظيم نور
 چمڪيو جنهن سان اولهه ۽ اوڀر روشن ٿي ويو- اڄوڪي رات اها عظيم رات
 آهي جنهن ۾ حڪم خداوندي سان ملائڪن جي آقا جبرئيل امين عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام
 اولهه اوڀر ۽ خانہ ڪعبه تي جهنڊو لڳايو- اڄوڪي رات اها عظيم رات آهي جو
 جنهن ۾ الله پاڪ جي محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تشریف آوري ٿي ايران جي
 بادشاه ڪسري جي محل تي زلزلو آيو ۽ ايران جو هڪ هزار سال کان ڀرندڙ
 آتش ڪتو خود بخود وسامي ويو- اڄوڪي رات اها عظيم رات آهي جو هن ۾
 الله تعاليٰ جي حڪم سان آسمان ۽ جنت جا دروازا کوليا ويا ها، اڄوڪي رات
 اها عظيم رات آهي جنهن ۾ نور وارا آقا، مڪي مديني وارا مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نور جي خيرات ورهائڻ ۽ جهان کي پنهنجي نور سان جڳمڳائڻ جي
 لاءِ هن ڪائنات ۾ تشریف فرما ٿيا- اچو! بيان کان پهريان عاشق ماه ميلاد ۽
 عاشق ماه رسالت، امير اهلستت، باني دعوت اسلامي حضرت علام مولانا ابو
 بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ جي عطا ڪيل
 نعرن سان هن نوراني رات جو استقبال ڪيون ٿا، ٿي سگهي ته مدني پرچم
 بلند ڪري وڏي جوش ۽ جذبي، محبت ۽ عقيدت سان مرحبا يا مصطفيٰ جي
 دُور مڇايو-

سرڪار جي آمد... مرحبا، سردار جي آمد... مرحبا، آمنه جي پياري جي آمد... مرحبا،
 رسولِ مقبول جي آمد... مرحبا، پياري جي آمد... مرحبا، مٺي جي آمد... مرحبا،
 سچي جي آمد... مرحبا، سهڻي جي آمد... مرحبا، دلبر جي آمد... مرحبا... مرحبا،
 مُختار جي آمد... مرحبا، پُر نور جي آمد... مرحبا، سراپا نور جي آمد... مرحبا

مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ
 مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

نور مصطفيٰ سڀ کان پهريان

حافظ الحديث حضرت امام ابوبڪر عبدالرزاق رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي ڪتاب

”المُصَنَّف“ ۾ حضرت سيدنا جابر بن عبدالله انصاري رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت ڪئي، اهي چون ٿا، مون عرض ڪيو: ”يارسولَ اللهُ (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)! منهنجا ماءُ پيءُ حضور (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) تي قربان! مون ڪي ٻڌايو ته سڀ کان پهريان الله پاڪ ڪهڙي شيءِ ناهي؟“ فرمايائون: ”اي جابر! بيشڪ باليقين، الله پاڪ تمام مخلوقات کان پهريان تنهنجي نبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو نور پنهنجي نور مان پيدا فرمايو.“ (فتاويٰ رضويه، 65/30، الجزء المفقود من الجزء الاول من المصنف لعبد الرزاق، ص 63، حديث: 1180 از سياه قام غلام)

جڏهن ته دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينة جي ڪتاب ”حڪايتين اور نصيحتين“ جي صفحي 468 تي آهي: حضرت سيدنا ڪعبُ الاحبار رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي: جڏهن الله پاڪ موجودات کي پيدا فرمائڻ جو ارادو ڪيو ۽ زمين کي وڇايو ۽ آسمانن کي بلند ڪيو ته پنهنجي فيض ذات مان مٿن برابر کڻي ان کي ارشاد فرمايو: اي نور! محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) بڻجي وڃ. ان نور هڪ نوري ٿيندي جي صورت اختيار ڪئي ۽ ايتري قدر روشن ٿيو جو عظمت جي پردي تائين وڃي پهتو ۽ رب ڪائنات کي سجدو ڪيائين ۽ چيائين: اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يعني سڀ خوبيون الله پاڪ جي لاءِ آهن. ته الله پاڪ ارشاد فرمايو: مون توکي انهيءَ ڪري پيدا فرمايو آهي ۽ تنهنجو نالو محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) رکيو آهي، تون سان ئي پنهنجي مخلوق جي ابتدا ڪندس ۽ تو تي ئي پنهنجي رسالت جو سلسلو ختم ڪندس. پوءِ الله پاڪ ان نور جا چار حصا ڪري هڪ حصي سان لوح محفوظ ۽ ٻئي سان قلم کي پيدا فرمايو پوءِ قلم کي ارشاد فرمايو: لک! ته قلم تي هڪ هزار سال تائين هيبت الهي سبب ڏکڻي طاري رهي. ان کان پوءِ قلم عرض ڪيو: اي منهنجا رب! ڇا لکان؟ ارشاد فرمايائين: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللَّهِ لک. پوءِ قلم لکيو ۽ مخلوق جي باري ۾ علم الهي تي رسائي ماڻي. پوءِ ان هي ڳالهيون لکيون:

(۱)--- حضرت سيدنا آدم عَلَى نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي پُشت مبارڪ ۾ موجود اولاد جو تعداد- (۲)--- جيڪو اطاعتِ الهي ڪندو الله پاڪ ان کي جنت ۾ داخل ڪندو ۽ جيڪو ان جي نافرمانِي ڪندو ان کي دوزخ ۾ وجهي ڇڏيندو. اهڙي طرح

(۳)--- حضرت سيدنا ابراهيم خليل الله عَلَى نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ حضرت سيدنا موسيٰ ڪليم الله عَلَى نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ۽ حضرت سيدنا عيسيٰ روح الله عَلَى نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي اُمتن بابت به لکيو، ايستائين جو جڏهن حضور نبي مُڪرَّم، نُور مُجَسَّم، رسولِ اڪرم، شهنشاهِ بني آدم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اُمت جي متعلق لکيو ته

جنهن الله پاڪ جي اطاعت ڪئي هو ان کي جنت ۾ داخل فرمائيندو ۽ جنهن الله پاڪ جي نافرمانِي ڪئي، قلم اهو جملو ”هو ان کي جهنم ۾ وجهي ڇڏيندو“ اڃا لکڻ ئي چاهيو ٿي ته الله پاڪ جي طرفان ندا ٿي: اي قلم! ڪجهه ادب سان- ته اهو هيبت ۽ جلال الهي سان شق ٿي ويو، پوءِ دستِ قدرت سان تراشيو ويو- تڏهن کان قلم ۾ اها ڳالهه جاري ٿي وئي ته تراشڻ جي بغير ناهي لکندو- پوءِ الله پاڪ قلم کي ارشاد فرمايو: هن اُمت بابت لک: هيءُ اُمت گنهگار آهي ۽ رب ڪريم غفار (يعني گهڻو بخشيندڙ) آهي- پوءِ الله پاڪ ٽئين حصي سان عرش کي پيدا ڪيو- پوءِ چوٿين حصي جا وڌيڪ چار حصا ڪري پهرين حصي مان عقل، ٻي مان معرفت، ٽئين مان سج، چنڊ ۽ اکين جو نور ۽ ڏينهن جي روشني پيدا فرمائي ۽ هي سڀ حقيقتاً نبي مختار، مڪي مدني سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٿي جا انوار آهن- ۽ پاڻ سڳورا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تمام ڪائنات جي اصل آهي- ان کان پوءِ الله پاڪ نور جي ان چوٿين قسم جي چوٿين حصي کي بطورِ امانت عرش جي هيٺ رکي ڇڏيو- پوءِ جڏهن الله پاڪ حضرت سيدنا آدم صفي الله عَلِي بَيْبِنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامَ کي پيدا فرمايو ته اهو نور ان جي پُشت مبارڪ ۾ رکيو- پوءِ اهو مبارڪ نور هميشه طيب و طاهر ۽ برتر ۽ اعليٰ ماڻهن ۾ منتقل ٿيندو رهيو- ايسٽائين جو پاڪ و صاف ۽ معظم و مڪرم حالت ۾ حضرت سيدنا عبدالله رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ تائين پهتو-

پوءِ جڏهن الله پاڪ نور محمدي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي سیده آمنه رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جي بطنِ اُطهر ڏانهن منتقل فرمايو ته ان منتقل ٿيڻ سان گڏ ئي وڏيون وڏيون نشانيون ظاهر ٿيڻ لڳيون- سڄي مخلوق هڪ ٻي کي بشارتون ڏيڻ لڳي، زمين ۽ آسمان ۾ اعلان ڪيو ويو: اي عرش! وقار سنجيدگي جو نقاب ڪر- اي ڪرسي! فخر جي زره پائي وٺ- اي سِدْرَةُ الْمُنْتَهِي! خوشي ۾ جهوم- اي هيبت ۽ رعب و دٻدٻي جا انوار! توهان به خوب روشن ٿي وڃو- اي جنت! خوب سينگارجي وڃ- اي محلن جون حُورون! توهان به بلندي تان ڏسو- اي رضوان (جنت جا داروغه)! جنت جي دروازن کي کولي ڇڏ ۽ حُور و غلمان کي زينت سان سينگاري ڪائنات کي خوشبوئن سان معطر ڪري ڇڏ- اي مالڪ (جهنم جا داروغا)! جهنم جا دروازا بند ڪري ڇڏ- چوٽه اڄوڪي رات منهنجي قدرت جي خزانن ۾ لڪيل نور ۽ راز عبدالله کان جدا ٿي آمنه جي بطن ۾ منتقل ٿيڻ وارو آهي ۽ جنهن گهڙي اهو نور منتقل ٿيندو، انهيءَ لمحي ۾

پنهنجي محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي مڪمل صورت ڏيندس ۽ اهو ماڻهن جي سامهون ڪامل انسان ظاهر ٿيندو۔ منقول آهي ته نور محمدي جي منتقل ٿيڻ واري رات هر گهر ۽ مڪان ۾ نور داخل ٿي ويو ۽ هر چوپايو گفنگو ۾ مشغول ٿي ويو۔ حضرت سيدتنا آمنه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا ارشاد فرمائن ٿيون: ”جيسٽائين پاڻ سڳورا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ منهنجي شڪم ۾ تشريف فرما رهيا، مون ڪڏهن به درد يا تڪليف، وزن يا پيٽ ۾ وٽ محسوس نه ڪيا۔ پورن نون (9) مهينن کان بعد پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ولادت باسعادت ٿي وئي۔“ (حڪايتين ۽ نصيحتين، ص ۲۶۸ تا ۲۷۳ ملتقطاً)

حضرت بي بي آمنه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا خود فرمائن ٿيون: جڏهن سرڪار نامدار، حبيب پروردگار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هن ڪائنات ۾ تشريف فرما ٿيا ته هڪ نور نڪتو ٿيو، جنهن سان هر شيءِ روشن ٿي وئي، ايسٽائين جو نور جي علاوہ ٻيو ڪجهه نظر نه ايندو هو۔ (الخصائص الكبرى، باب ما ظهر في ليلة مولده من المعجزات و الخصائص، ۱/ ۷۸)

حضرت سيدتنا آمنه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا وڌيڪ فرمائن ٿيون: حضور انور، مالڪ ڪوثر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ولادت جي وقت مون هڪ نور ڏٺو، جنهن سان شام جا محل روشن ٿي ويا ۽ مون اهي محلات ڏٺا۔ (الخصائص الكبرى، باب ما ظهر في ليلة مولده من المعجزات و الخصائص، ۱/ ۷۹)

آمنه تجھ کو مبارڪ شاه کا ميلاد هو
آيد سرڪار سے غلٽ هونئي کافور هے
تيرا آنگن نور، تيرا گھر کا گھر سب نور هے
کيا زمين کيا آسمان هر سمت چھايا نور هے
دشت و کُنسار و چمن هر شے پہ چھايا نور هے
هر طرف هے شادمانی رنج و غم کافور هے
ذره ذره سب جهاں کا نور سے معمور هے
عید ميلاد النبی هے دل بڑا مسرور هے
اس طرف جو نور هے تو اس طرف بهي نور

سرڪار جي آمد...مرحبا، سردار جي آمد...مرحبا، آمنه جي پياري جي آمد...مرحبا،
رسولِ مقبول جي آمد...مرحبا، پياري جي آمد...مرحبا، مٺي جي آمد...مرحبا،
سچي جي آمد...مرحبا، سهڻي جي آمد...مرحبا، دلبر جي آمد...مرحبا...مرحبا،
مُختار جي آمد...مرحبا، پُرنور جي آمد...مرحبا، سراپا نور جي آمد...مرحبا
مرحبا يا مصطفي مرحبا يا مصطفي مرحبا يا مصطفي مرحبا يا مصطفي

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! هن ۾ ڪو شڪ ناهي ته تمام انسان حضرت آدم عليه السلام جا اولاد آهن ۽ جناب آدم عليه السلام کي مٿي مان پيدا ڪيو ويو اهڙي طرح اهي پاڻ ۽ سندن تمام اولاد خاڪي آهي، اسان جا اقا، مديني وارا مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به هن ڪائنات ۾ بشر بطبعي تشریف فرما ٿيا. پر سندن حقيقت نور آهي. حڪيم الامت، مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بشر به آهن ۽ نور به يعني نوراني بشر آهن. ظاهري جسم شريف بشر آهي ۽ حقيقت نور آهي. (رساله نور مع رسائل نعيمه، ص ۳۹) پاڻ ڪريم عليه السلام جي بشريت جو انڪار هرگز هرگز نٿو ڪري سگهجي. سرڪار اعليٰ حضرت، امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: تاجدار رسالت، شهنشاه نبوت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بشريت جو مُطلقاً (بالڪل) انڪار ڪفر آهي. (فتاويٰ رضويه ج ۱۴ ص ۳۵۸)

قرآن پاڪ ۾ به پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي نور فرمايو ويو آهي. جيئن الله ڪريم سڀاري 6 سورة المائده جي آيت نمبر 15 ۾ ارشاد آهي:

پاڻ ڪريم ﷺ جي نورانيت بابت آيت سڳوري

ترجمو ڪنز الایمان: بیشک توهان وٽ الله جي طرفان هڪ نور آيو ۽ روشن ڪتاب

قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

(پ ۶، المائده: ۱۵)

تفسير ”خزائن العرفان“ ۾ آهي: (هن آيت ۾) سيد عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي نور چيو ويو چوٽه پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ (جي وسيلي) سان ڪفر جي اونڌاهي ڏور ٿي ۽ حق جي وات واضح ٿي. (تفسير خزائن العرفان، ڀاره ۶، المائده: ۱۵، ص ۲۱۳) هن آيت سڳوري تحت امام ابو جعفر محمد بن جرير طبري، امام ابو محمد حسين بغوي، امام فخر الدين رازي، امام ناصر الدين عبدالله بن عمر بيضاوي، علامه ابوالبرڪات عبدالله نسفي، علامه ابوالحسن علي بن محمد خازن، امام جلال الدين سيوطي شافعي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِمْ اجمعين سميت ڪوڙ مفسرن فرمايو ته آيت طيبه ۾ موجود لفظ ”نور“ مان مراد نبي پاڪ، فخر موجودات صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ذات بابرڪات آهي. (ماهنامه فيضان مدينه، دسمبر ۲۰۱۴، ص ۸)

اھڙي طرح سيپاري 22، سورة الاحزاب ايت 45 ۽ 46 ۾ الله پاڪ ارشاد فرمائي ٿو:

تُرْجَمُو كُنْزَ الْاِيْمَانِ؛ اي غيب جون خبرون
بڌائيندڙ (نبي) بيشڪ اسان تو کي موڪليو
حاضر ناظر ۽ خوشخبري ڏيندڙ ۽ ڊيڄاريندڙ
ڪري. ۽ الله جي طرف ان جي حڪم سان
سڏيندڙ ۽ روشن ڪندڙ سج.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَ

نَذِيرًا ﴿٢٢﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآذِنِهِ وَسِرَاجًا

مُنِيرًا ﴿٢٣﴾ (پ ٢٢، الاحزاب: ٢٣-٢٤)

حڪيم الامت، مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائن ٿا: قرآن شريف سج کي به بي جاء تي سراج منير فرمايو آهي چوته اهو چمڪي به ٿو ۽ چمڪائي به ٿو. اهو ئي سج چنڊ تارن کي نور بڻائي ٿو، چوته اهي سڀئي سج مان ئي نور حاصل ڪندا ۽ جڳمڳائيندا آهن. اھڙي طرح حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي به سراج منير فرمايو جو حضور پاڻ به چمڪي رهيا آهن ۽ صحابہ ڪرام ۽ اولياء الله کي نور بڻائي رهيا آهن چوته اهي سڀ حضور ئي سان جڳمڳائي رهيا آهن - (رساله نور مع رسائل نعيمه، ص ١٢)

چمڪ تڄھ سے پاتے ہیں سب پانے والے
چمڪ تڄھ سے پاتے ہیں سب پانے والے
مر دل بھی چمڪا دے چمڪانے والے
مرے چشم عالم سے چمپ جانے والے

مختصر وضاحت: پهرين شعر جو مطلب آهي ته جهان ۾ جيڪو به چمڪي رهيو آهي، اي نوري چمڪ وارا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اهو اوهان جي نور جي صدقي ۾ ئي چمڪي رهيو آهي، ته منهنجا نوراني آقا! منهنجي دل جيڪا گناهن جي ڪري ڪاري ٿي چڪي آهي، ان تي به نظرِ منور وجهي چمڪائي ڇڏيو. ٻي شعر جو مطلب آهي ته اي پيارا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! الله جو قسم! اوهان زنده آهيو، الله جو قسم! اوهان زنده آهيو، اوهان صرف منهنجي ظاهري اکين کان پردو ڪيو آهي، نه ته زمانو اڄ به اوهان جي نور سان شاد و آباد آهي.

جڪ صدر الافاضل حضرت علامه مفتي محمد نعيم الدين مرادآبادي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ هن آيت (٢٠٧٠: ٢٠٧٠) جي تحت جيڪو ڪجهه ارشاد فرمايو آهي، ان جو خلاصو ڪجهه هن طرح آهي: ❖ نبي اڪرم، شفيع معظم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

جي نورِ نبوت هزارين سجن (Suns) کان وڌيڪ روشني پهچائي آهي. ❖ **ڪفر ۽ شرڪ جي انڌيرن کي پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** پنهنجي نورِ حقيقت سان پري ڪيو. ❖ معرفت ۽ توحيدِ الهي تائين پهچڻ جون راهون پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي نورِ حقيقت سان روشن ڪيون. ❖ گمراهي جي اونداه وادي ۾ ڀٽڪڻ وارن کي پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي نورِ هدايت سان راه ڏيکاري. ❖ ماڻهن جي اکين کي، ۽ روحن کي پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي نورِ نبوت سان منور ڪيو. ❖ حقيقت اها آهي ته پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو وجود مبارڪ اهڙو افتابِ عالم تاب آهي جنهن هزارين آفتاب بڻائي ڇڏيا. (يعني پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو مبارڪ، وجود جهان کي روشن ڪندڙ اهڙو سج آهي جنهن هزارين سج روشن ڪيا.)

(تفسير خزائن العرفان، پارہ ۲۲، الاحزاب: ۴۵-۴۶، ص ۷۸۳ بتغير)

امام اهل سنت، سرڪارِ اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ تمام پيارو محبت ڀريو خيال پيش ڪن ٿا:

بارهيوں کے چاند کا مجرا ہے سجدہ نور کا بارہ بُرجوں سے جھکا ايک اک ستاره نور کا
تيرے ہی ماتھے رہا اے جان سہرا نور کا بخت جاگا نور کا چچکا ستارا نور کا
تو ہے سایہ نور کا ہر عضو کلڑا نور کا سایہ کا سایہ نہ ہوتا ہے نہ سایہ نور کا
پڑتی ہے نوری بھرن اڏا ہے دريا نور کا سر جھکا اے کشتِ کفر آتا ہے اہلا نور کا
ناريوں کا دور تھا دل جل رہا تھا نور کا تم کو ديکھا ہو گيا ٹھنڊا کليجا نور کا

سرڪار جي آمد...مرحبا، سردار جي آمد...مرحبا، آمنه جي پياري جي آمد...مرحبا،
رسولِ مقبول جي آمد...مرحبا، پياري جي آمد...مرحبا، سني جي آمد...مرحبا،
سچي جي آمد...مرحبا، سهڻي جي آمد...مرحبا، دلبر جي آمد...مرحبا...مرحبا،
مُختار جي آمد...مرحبا، پُرنور جي آمد...مرحبا، سراپا نور جي آمد...مرحبا
مرحبا يا مصطفي مرحبا يا مصطفي مرحبا يا مصطفي

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! قران پاڪ جون ٻيون به ڪيئي اهڙيون مبارڪ آيتون آهن جن ۾ نبي اڪرم، رسول محترم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي نُور چئي خطاب فرمايو ويو آهي، اچو! محبتِ رسول ۾ وڌيڪ اضافي جي نيت سان اهڙيون ڪجهه ٻيون آيتون به ٻڌون ٿا:
جيئن، سيپاري 18 سورة نور آيت نمبر 35 ۾ ارشاد آهي:

تَرْجَمُو كُنُزَ الْاِيْمَانِ: آسمان ۽ زمين جو ان جي نور جو مثال ايئن آهي جيئن هڪ طاقتو جنهن ۾ ڏيئرو آهي.

اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مِثْلُ نُوْرٍ
كَمِشْكُوٰتٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ

(پ 18، النور: 35)

تفسير ڪبير ۾ امام رازي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: هن آيت ۾ مَثَلُ نُورٍ مان مراد حُضُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهن. (تفسير ڪبير، 32/8)

اهڙي طرح سيپاري 30 سورة فجر آيت نمبر 1 ۽ 2 ۾ ارشاد آهي:

تَرْجَمُو كُنُزَ الْاِيْمَانِ: ان صبح جو قسم ۽ ڏهن راتين جو

وَالْفَجْرِ ۝ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝

(پ 30، الفجر: 1، 2)

هن آيت سڳوري جي تفسير ۾ آهي ته وَالْفَجْرِ مان مراد نبي ڪريم، صاحبِ خُلُقِ عَظِيْمٍ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهن، ان ڪري جو نبي ڪريم، محبوبِ رَبِّ عَظِيْمٍ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ايمان جا مطلع آهن، يعني ايمان جو سوجهرو سڄي دنيا ۾ پاڻ ڪريم عَلَيْهِ السَّلَام سان ظاهر ٿيو. (شفاء شريف، 1/32)

اهڙي طرح سيپاري 30 سورة طارق، آيت نمبر 1 تا 3 ۾ ارشاد آهي:

تَرْجَمُو كُنُزَ الْاِيْمَانِ: آسمان جو قسم ۽ رات جو اچڻ واري جو. ۽ تو کي ڪا خبر پئي اهو رات جو اچڻ وارو ڇا آهي. خوب چمڪندڙ تارو.

وَالسَّمَآءِ وَالتَّارِقِ ۝ وَمَا اَدْرٰكُ مَا
التَّارِقِ ۝ النّٰجْمُ الثَّاقِبُ ۝

(پ 30، الطارق: 1، 2، 3)

هن آيت سڳوري ۾ النّٰجْمُ الثَّاقِبُ مان مراد نور مجسم سيد عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ

وَسَلَّمَ جِي ذات آهي - (شفاء شريف، ۱/۳۷)

اهڙي طرح سڀاري 30 سورة وَ الصُّحِي آيت نمبر 1 اور 2 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: ڇڙهندڙ ڏينهن جو
قسم ۽ رات جو جڏهن پردو وجهي.

وَالصُّحِي وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۗ

(پ ۳۰، الصُّحِي: ۱، ۲)

مفسر سڳورا فرمائن ٿا: چاشت مان جمال مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي نور
ڏانهن اشارو آهي ۽ رات مان پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي مبارڪ وارن
ڏانهن اشارو آهي - (روح البيان، الصُّحِي، تحت الآية: ۲، ۱۰/۴۵۳)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

نور چاڪي چئبو آهي؟

منا منا اسلامي ڀائرو! نور جِي معنيٰ آهي: روشني، چمڪ ڌمڪ ۽
سوجهرو - ڪڏهن ائين به ٿيندو آهي جو جنهن مان روشني ۽ سوجهرو ظاهر
ٿئي ان کي به نور چيو ويندو آهي - جيئن سج کي نور چوندا آهن ان ڪري جو
ان مان نور نڪرندو آهي - اهڙي طرح چراغ، لالٽين (Lantern) وغيره کي به
نور چيو ويندو آهي - (رساله نور مع رسائل نعيمه، ص ۴ بتغير)

نور جا ٻه قسم آهن: (1) نورِ حسي (2) نورِ عقلي

نورِ حسي ان نور کي چيو ويندو آهي جيڪو اکين سان نظر اچي - جيئن
اُس، چراغ ۽ بجلي وغيره جِي روشني -

نورِ عقلي ان نور کي چئبو آهي جيڪو اکين سان محسوس ته نه ڪري
سگهجي پر عقل چوي ته اهو نور آهي - انهيءَ معنيٰ ۾ اسلام کي، هدايت کي
۽ علم کي نور چيو ويندو آهي - (رساله نور مع رسائل نعيمه، ص ۴ بتغير)

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان جي آقا، مڪي مديني واري مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي نورانيت اهڙي آهي جيڪا عقلاً به ثابت آهي ۽ ڪيئي صحابہ ڪرام

عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانِ پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي نورانيت جو پنهنجي اکين سان مشاهدو به ڪيو آهي. نبي اڪرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نور هئڻ بابت عقلي دليل ڏيندي حڪيم الامت، مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ❖ حضور پُر نور، شافعِ يَوْمِ النَّشُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي جسمِ اقدس جو ساڻو نه هجڻ به سندن نور هئڻ جي نشاني آهي. ❖ رسول اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي جسمِ اطهر مان اهڙي خوشبو جو ظاهر ٿيڻ جو محلا ۽ گهڻيون مهڪي وڃن اهو به نورانيت ئي جي ڪري آهي. ❖ معراج شريف ۾ پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي جسمِ شريف جو باه ۽ زمهرير مان گذري وڃڻ ۽ ڪجهه اثر نه ٿيڻ اهو به پاڻ ڪريم عَلَيْهِ السَّلَامُ جي نورانيت جي سبب آهي، ❖ اهڙي طرح آسمانن جي سير ڪرڻ، جتي هوا نه هجي اتي به سندن زنده رهڻ، اهو به انهيءَ ڪري آهي جو حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نور آهن. ❖ اهڙي طرح شرح صدر جي وقت مبارڪ سڀني مان دل ڪڍي فرشتن جو ان کي ڏوٽڻ ۽ حضور جو زنده رهڻ اهو به انهي ڪري هو ته حضور عَلَيْهِ السَّلَامُ نور آهن. (رساله نور مع رسائلِ نعيميه، ص ۱۰۹ بتغير) مولانا حسن رضا خان صاحب رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائن ٿا:

ترا ظهور هو چشم نور کی رونق
ترا ہی نور ہے بزمِ ظهور کی رونق
زبانِ حال سے کہتے ہیں نقشِ پا ان کے
ہمیں ہیں چہرہٴ غلمان و حور کی رونق
حضور! تیرہ و تاریک ہے یہ پتھرِ دل
تجلیوں سے ہوئی کوہِ طور کی رونق
تمہارے نور سے روشن ہوئے زمین و فلک
یہی جمال ہے نزدیک و دور کی رونق

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! نور روشني کي چوندا آهن، چمڪ ڌمڪ کي چوندا آهن، سوجھري کي چوندا آهن، اسان ڏسون ٿا ته چند به روشن آهي ۽ سج به روشن آهي. پر انهن ٻنهي جي روشني ۾ فرق آهي، چند پنهنجي روشني سان روشن نه آهي بلڪ سج جي روشني سان روشن آهي. جڏهن ته سج نه صرف پاڻ روشن آهي بلڪ اهو پنهنجو نور به ٻين کي ورهائي رهيو آهي، چند، تارا ۽ وڏيون وڏيون ڪهڪشائون ۽ بي شمار ستارا ۽ تارا اهي سڀ جا سڀ سج جي نور سان روشن آهن.

بلا تشبيه اسان جي نور نور آقا، مديني واري مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به نورانيت جا سج آهن، نور حقيقي هجي يا نور عقلي ۽ معنوي هجي، مديني جا تاجدار، حبيب پروردگار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهي جا مرڪز ۽ مرجع آهن. ڪيئي صحابه ڪرام ۽ صحابييات عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ پاڻ ڪريم عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي نور جو مشاهدو ڪيو ۽ روايتن ۾ بيان به فرمايو- اچو انهيءَ باري ۾ تي روايتون ٻڌون ٿا:

حضور ﷺ مرڪبات هر پاسي روشني ٿي

(1) حضرت هند بن ابي هاله رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جو بيان آهي ته نبي پاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا گل مبارڪ نرم ۽ نازڪ ۽ هموار هئا ۽ پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو منہ فراخ، ڏند ڪشاده ۽ روشن هئا، جڏهن پاڻ سڳورا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ گفتگو ڪندا هئا ته سندن پنهي اڳين ڏندن جي وچ مان هڪ نور نڪرندو هو ۽ جڏهن به اونداهي ۾ پاڻ مُرڪند هئا ته ڏندن مبارڪ جي چمڪ سان روشني ٿي ويندي هئي- (الشمائل المحمدية، باب ماجاء في خلق رسول الله، الحديث: ٤١٤، ص ٢٢، ٢١ ملخصاً)

مصطفيٰ ڪريم ﷺ جهڙو ڪو آيو ئي ناهي

(2) حضرت سيدنا جابر بن سمره رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فرمائن ٿا: هڪ ڀيري مون رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي چاندوڪي رات ۾ ڳاڙهو (دهاري دار) جو پاٽل ڏٺو، مان ڪڏهن چنڊ ڏانهن ڏسان پيو ۽ ڪڏهن رسول اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي چهره انور کي ڏسان پيو، ته مون کي سندن چهرو چنڊ کان به وڌيڪ خوبصورت نظر پئي آيو- (ترمذي، ڪتاب الادب، باب ماجاء في الرخصة في لبس -- الخ، ٣٤٠٢، حديث: ٢٨٢٠)

مشهور مُفسر قرآن، حڪيمُ الامّت مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ هن حديث پاڪ جي شرح ۾ جيڪو ڪجهه لکيو آهي ان مان ڪجهه مدني گل ٻڌون ٿا: ❖ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جون نگاهون حقيقت بين نگاهون هيون، (يعني حقيقت ڏسڻ واريون هيون)- ❖ ڪيئي سببن جي ڪري نبي اڪرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو چهرو چنڊ کان به وڌيڪ حسين آهي- ❖ چنڊ صرف رات ۾ چمڪي ٿو، مصطفيٰ ڪريم جو چهرو ڏينهن رات چمڪي ٿو- ❖ چنڊ صرف ٽي راتيون (آب و تاب سان) چمڪي ٿو چهره مصطفيٰ هميشه هر ڏينهن ۽ هر رات چمڪي ٿو- ❖ چنڊ جسمن کي چمڪائيندو آهي چهره مصطفيٰ

جسمن سان سان گڏ دلين کي به چمڪائيندو آهي۔ ❖ چنڊ صرف جسمن کي نور ڏي ٿو جڏهن ته چهره مصطفيٰ ايمان کي نور ڏي ٿو۔ ❖ چنڊ گهٽجندو آهي پوءِ وڌندو آهي جڏهن ته چهره مصطفيٰ گهٽجڻ کان محفوظ آهي۔ ❖ چنڊ کان عالمِ اجسام جو نظام قائم آهي، جڏهن ته حضور ﷺ کان عالمِ ايمان جو نظام قائم آهي۔ (مرآة المناجیح، باب اسماء النبي۔۔ الخ، الفصل الثاني، ٦٠/٨)

آسمان کي چاند ۾ ٿو پھيڪا پھيڪا نور ھے	آگيا وه نور والا جس کا سارا نور ھے
صبح ميلاد الٰہي ھے ڪيا سھانا نور ھے	آگيا وه نور والا جس کا سارا نور ھے
آنکھ والو آؤ دیکھو ماہ طیبہ کي ضيا	آسمان کي چاند ۾ ٿو پھيڪا پھيڪا نور ھے
تُو نہ ہوتا تو نہ ہوتا دو جہاں کا انتظام	تُو زمين کا نور ھے تُو آسمان کا نور ھے

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

چھرو مبارڪ سج جيان چمڪي رھيو ھو

(3) ھڪ پيري حضرت عمار بن ياسر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي پوتي حضرت ابو عبیدہ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ حضرت ربيعہ بنت مسعود رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کي عرض ڪيو ته اوھان مون کي حضور پُرَنُور ﷺ جي حُسن و جمال جي باري ۾ ڪجهه ٻڌايو۔ انھن چيو: يا بُنَيَّ لَوْ رَأَيْتَهُ رَأَيْتَ الشَّمْسَ طَالِعَةً اِي پت جيڪڏهن تون حضور ﷺ تَعَالَى عَلَيْهٖ وَآلِهٖ وَسَلَّمَ جو چھرو مبارڪ ڏسڻ ھا ته تون کي ائين لڳي ھا ته جيئن سج چمڪي رھيو آھي۔ (دارمي، باب في حسن النبي، ٢٤/١)

سرڪار جي آمد...مرحبا، سردار جي آمد...مرحبا، آمنه جي پياري جي آمد...مرحبا، رسولِ مقبول جي آمد...مرحبا، پياري جي آمد...مرحبا، سهڻي جي آمد...مرحبا، سچي جي آمد...مرحبا، سهڻي جي آمد...مرحبا، دلبر جي آمد...مرحبا...مرحبا، مُختار جي آمد...مرحبا، پُرَنُور جي آمد...مرحبا، سراپا نور جي آمد...مرحبا
مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

12 مَدَنِي ڪَمَن مان هڪ ڪم ”مَدْرَسَةُ الْمَدِينَةِ بِالْبَغْدَادِ“

منا منا اسلامي پاترو! رحمت عالم، نورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي محبت وڌائڻ، انهن جي نور جي خيرات ماڻڻ جي لاءِ عاشقانِ رسول جي مدني تحريڪ دعوتِ اسلامي سان وابسته (Attached) ٿي ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺو. ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”مَدْرَسَةُ الْمَدِينَةِ بِالْبَغْدَادِ“ به آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ ❖ مَدْرَسَةُ الْمَدِينَةِ بِالْبَغْدَادِ جي بَرَڪت سان دُرُست قرآنِ ڪريم پڙهڻ نصيب ٿيندو آهي، ❖ مَدْرَسَةُ الْمَدِينَةِ بِالْبَغْدَادِ نماز، وُضُو ۽ غُسْل وغيره ضروري احڪام سڪڻ جو بهترين ذريعو آهي، ❖ مَدْرَسَةُ الْمَدِينَةِ بِالْبَغْدَادِ ۾ حاضري جي بَرَڪت سان چڱي صُحبت مُيسِر ٿيندي آهي، ❖ مَدْرَسَةُ الْمَدِينَةِ بِالْبَغْدَادِ جي بَرَڪت سان قرآنِ ڪريم پڙهڻ پڙهائڻ جي سعادت ملندي آهي، ❖ مَدْرَسَةُ الْمَدِينَةِ بِالْبَغْدَادِ جي بَرَڪت سان علمِ دين جي دَوْلَتِ نصيب ٿيندي آهي، ❖ مَدْرَسَةُ الْمَدِينَةِ بِالْبَغْدَادِ جي بَرَڪت سان مَدَنِي انعامات تي عمل جو جذبو ملندو آهي، ❖ مَدْرَسَةُ الْمَدِينَةِ بِالْبَغْدَادِ جي بَرَڪت سان چڱا اخلاق اپنائڻ جو موقعو ملندو آهي، ❖ مَدْرَسَةُ الْمَدِينَةِ بِالْبَغْدَادِ جي بَرَڪت سان مسجد ۾ ويهڻ جو ثواب ملندو آهي، تنهنڪري دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول سان هر دم وابسته رهو ۽ ان جون خوب خوب برڪتون حاصل ڪريو، اچو! مَدْرَسَةُ الْمَدِينَةِ بِالْبَغْدَادِ ۾ پڙهڻ جي بَرَڪت تي مُشتمل هڪ مَدَنِي بهار ٻڌو ۽ خوش ٿيو،

بدنگاهي جي عادت کان نجات ملي وئي

بابُ الْمَدِينَةِ (ڪراچي) جي رهائشي اسلامي پاءُ دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول سان وابسته ٿيڻ کان پهريان فلمون ڊراما ڏسڻ، گانا باجا ٻڌڻ ۽ بدنگاهي ڪرڻ جو عادي هو، نمازن جي پابندي جو به ذهن نه هو، ڪنهن اسلامي پاءُ انفرادي ڪوشش ڪندي ان کي مَدْرَسَةُ الْمَدِينَةِ (بالِغَادِ) ۾ شَرڪت جي دعوت ڏني، اُن مَدْرَسَةُ الْمَدِينَةِ (بالِغَادِ) ۾ پڙهڻ شروع ڪيو، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مَدْرَسَةُ الْمَدِينَةِ (بالِغَادِ) جي بَرَڪت سان هفتيوار سُنتن پيري اجتماع ۾ شَرڪت جو معمول بڻجي ويو ۽ هو اميرِ اهلَسُنَّتِ دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جو مُريد ٿي نمازي ۽ مسجد ۾ دَرَس ڏيڻ وارو بڻجي ويو، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ فلمون ڊراما، گانا باجا، بدنگاهي وغيره گناهن

کي ڇڏي ڏنائين ۽ پنهنجي گهر وارن تي به انفرادي ڪوشش ڪندي انهن کي به نمازي بناڻ جي ڪوششن ۾ مصروف آهن۔

بُري صحبتون سے کنڌه کشي کر کے اچھوں کے پاس آکے پا مڌني ماحول گنڀارو آؤ، يسه ڪارو آؤ گنڀاهون کو ديگا چُھرا مڌني ماحول

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

تيلي ٿون جي ترغيب

منا منا اسلامي پاترو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوت اسلامي سڄي دنيا ۾ 104 کان وڌيڪ شعبن جي ذريعي دين و سنت جو پيغام عام ڪري رهي آهي، انهن شعبن ۾ جامعة المدينة ۽ مدرسة المدينة به شامل آهن، جتي قران پاڪ ۽ علم دين جي تعليم في سبيل الله ڏني ويندي آهي، سڄي دنيا ۾ 3000 (ٽي هزار) کان وڌيڪ مدارس المدينة ۾ 144000 (هڪ لک چوئيتاليه هزار) کان وڌيڪ مدني مڻا ۽ مدني مڻيون قراني تعليم سان پاڻ کي اراسته ڪري رهيا آهن، جڏهن ته اڃا تائين 300000 (ٽي لک) کان وڌيڪ مدني مڻا ۽ مدني مڻيون حفظ ۽ ناظره جي سعادت حاصل ڪري چڪيون آهن، جڏهن ته سڄي دنيا ۾ 606 جامعات المدينة ۾ 50000 (پنجاه هزار) کان وڌيڪ شاگرد ۽ شاگردياڻيون ديني تعليم پرائڻ ۾ مشغول آهن، صرف هنن ٻن شعبن جا اخراجات سالانه ڪروڙين روپيا آهن۔

اِنَّ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ 2 ڊسمبر 2018ء، 23 ربيع الاول 1440ھ بروز آچر ڏينهن 02:00 کان رات 02:00 تيلي ٿون جي ترڪيب ٿيندي۔ في يونٽ 10 هزار جو هوندو، ملڪ ۽ بيرون ملڪ ۾ دعوت اسلامي جي زير انتظام هلندڙ مدارس المدينة ۽ جامعات المدينة جي سموري خرچ جي لاءِ پنهنجي صدقات سان تعاون ڪريو۔

پياري آقا، پنهنين جهانن جي داتا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان غيب نشان آهي: ”آخري زماني ۾ دين جو ڪم به درهم ۽ دينار سان ٿيندو۔“ (المعجم الكبير، 20/249، حديث: 660، ملخصاً) اڄ جي دور جا جيڪي تقاضا آهن اهي ڪنهن سان لڪيل نه آهن، ان ڪري دين جي ڪمن ۾ تعاون جي لاءِ پنهنجي صدقات، عطيات ۽ خيرات وغيره سان تعاون فرمايو، اِنَّ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ اوهان جو ڏنل صدقو دنيا ۾

اخرت ۾ ڪوڙ فائدن جو سبب بڻجن ٿا.

امام اهل سنت، مجددِ دين و ملت امام احمد رضا خان رحمۃ اللہ علیہ جن فتاويٰ رضويه جلد 23، صفحي 152 تي صدقي جي فضيلتن بابت حديث مبارڪ مان حاصل ٿيل جيڪي فائدا ذڪر ڪيا آهن، تنهن ۾ هي به آهن: ❖ **الله** پاڪ جي حڪم سان (صدقو ڏيندڙ) بُري موت کان بچندا، ستر دروازا بُري موت جا بند ٿيندا. ❖ ان (ڏڏيئي صدقو ڏيندڙ) جون عمرون گهڻيون ٿينديون. ❖ (صدقو ڏيندڙن وٽ) رزق جي وسعت، مال جي گهڻائي ٿيندي، ❖ (۽ صدقو ڏيندڙ) صدقو ڏيڻ جي عادت سبب ڪڏهن به محتاج نه ٿيندا. ❖ (صدقو ڏيندڙ) خير و برڪت ماڻيندا. ❖ (صدقو ڏيندڙن کان) آفتون بلائون پري ٿينديون، ❖ (صدقو ڏيندڙن کان) بُري قضا ٽرندي، ❖ (صدقو ڏيندڙن کان) ستر (70) دروازا برائي جا بند ٿيندا، ❖ (صدقو ڏيندڙن کان) ستر (70) قسم جون بلا پري ٿينديون. ❖ (صدقو ڏيندڙن سان) مددِ الهي شامل ٿيندي. ❖ رحمتِ الهي انهن (يعني صدقو ڏيندڙن) جي لاءِ واجب ٿيندي. ❖ ملائڪ انهن (يعني صدقو ڏيندڙن) تي درود موڪليندا.

ان کان علاوه به ڪوڙ ديني ۽ دنياوي فائدا آهن جيڪي صدقي ڏيڻ سان حاصل ٿين ٿا، تنهنڪري ضرور بالضرور اوهان پاڻ به ٿيلي ٿون مهر ۾ تعاون ڪريو، پنهنجي مرحومن جي ايصالِ ثواب جي لاءِ ان ۾ يونٽ جمع ڪرايو، وڌيڪ نه هجي ته گهر جي هر فرد جي طرفان گهٽ ۾ گهٽ هڪ يونٽ ته ضرور جمع ڪرايو ۽ ٻين کي به ان جي ترغيب ڏياريو، يونٽ جمع ڪرڻ جو پنهنجو ڪو هدف بڻائي هيئن ڪان ٿي ان جي لاءِ رابطا شروع ڪري ڇڏيو.

الله پاڪ اوهان کي جزاءِ خير عطا فرمائي. امين بِجَاةِ النَّبِيِّ الْاَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

منامنا اسلامي پاترو! اسان آقا ڪريم، رءوف رحيم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نورانيت بابت ٻڌي رهيا هئاسين، پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سراپا نور هئا، صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ سندن جسمِ اقدس مان نور جون شعاعون نڪرندي ڏسندا هئا، اهڙي طرح اهو به منقول آهي ته پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جنهن شيءِ کي چاهيندا هئا ان کي به نور

ورهائڻ وارو بڻائي ڇڏيندا هئا، اچو ته! نور نور آقا، مني مني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نور ورهائڻ بابت 5 واقعا ٻڌون ٿا:

روشن چهرو

(1) حضرت سيدنا اسيد بن ابي اناس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: رسول كريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هڪ پيري منهنجي چهري ۽ سيني تي پنهنجو نوراني هٿ ڦيرايئون، ان جي برڪت هي ظاهر ٿي ته مان جڏهن به ڪنهن اونڊاهي گهر ۾ داخل ٿيندو آهيان، اهو گهر روشن ٿي ويندو آهي. (الخصائص الكبرى، 2/ 122 وتاريخ دمشق، 20/ 21)

لٺ روشن ٿي وئي

(2) حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ بيان فرمائن ٿا ته ٻه صحابي حضرت اسيد بن حضير ۽ عباد بن بشر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا اونڊاهي رات ۾ گهڻي دير تائين حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان گفتگو ڪندا رهيا، جڏهن هي ٻئي بارگهه رسالت مان پنهنجي گهرن ڏانهن روانا ٿيا ته هڪ جي لٺ (Stick) خود بخود روشن ٿي وئي ۽ هو ٻئي انهيءَ لٺ جي روشني ۾ هلندا رهيا جڏهن ڪجهه پري هليا تان جو ٻنهي جي گهرن جي واٽ جدا ٿي ته ٻئي جي لٺ به روشن ٿي وئي ۽ ٻنهي پنهنجي پنهنجي لٺ جي روشني جي سهاري سخت اونڊاهي رات ۾ پنهنجي پنهنجي گهرن تائين پهچي ويا. (مشكاة المصابيح، ڪتاب الفضائل والشمال، باب الكرامات، الحديث: 5923، ج 2، ص 399)

وڻ جي ٿاري روشن ٿي وئي

(3) حضرت ابوسعيد خدري رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته هڪ پيري حضرت قتاده بن نعمان رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان عشاء جي نماز پڙهي، سخت انڌيري رات ۽ آسمان تي ڪارا ڪڪر هئا، روانگي مهل نبي كريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي دست مبارڪ سان انهن کي وڻ جي هڪ ٿاري عطا فرمائي ۽ ارشاد فرمايائون ته توهان بنا ڪنهن خوف ۽ خطري جي پنهنجي گهر وڃو! اها ٿاري توهان جي هٿ ۾ ائين روشن ٿي ويندي جو ڏهه ماڻهو توهان جي اڳيان ۽ ڏهه ماڻهو توهان جي پويان ان جي روشني ۾ هلي سگهندا ۽ جڏهن توهان گهر پهچندؤ ته هڪ ڪاري شيءِ کي ڏسندؤ ان کي ماري گهران ڪڍي ڇڏجو، پوءِ ائين ئي ٿيو جيئن ئي حضرت قتاده رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ رسول كريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مبارڪ گهر مان نڪتا ته اها ٿاري روشن ٿي وئي ۽ اهي

ان جي روشني ۾ هلي پنهنجي گهر پهچي ويا ۽ ڏٺائون ته اتي هڪ ڪاري شيءِ موجود آهي پاڻ فرمان نبوت مطابق ان کي ماري گهران ٻاهر ڪڍي ڇڏيو۔
(المسند للامام احمد بن حنبل، مسندناي سعيد الخدري، الحديث: ۱۱۶۲۴، ج ۴، ص ۱۳۱)

دستِ مبارڪ جي برڪت

(4) حضرت عائذ بن سعيد جسري رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاه ۾ ٿيا ۽ عرض ڪيائون ته يا رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اوهان منهنجي چهري تي پنهنجو مبارڪ هٿ ڦيريو ۽ برڪت جي دُعا ڪريو، حضور انور، رسولن جي افسر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ائين ئي ڪيو (يعني ان جي چهري تي هٿ ڦيرايائون ۽ برڪت لاءِ دُعا ڪيائون) ان وقت کان حضرت عائذ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جو چهره ترو تازو ۽ نوراني رهندو هو۔ (الاصابه في تمييز الصحابه، عائذ بن سعيد، ۴۹۳/۳، رقم ۴۳۶۲) (سيرتِ رسولِ عربي صفحه ۲۶۵)

چهرو چمڪندو هو

(5) حضرت ابو سنان عبدي صباحي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي چهري تي رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجو مبارڪ هٿ ڦيرايائون، انهن جي عمر 90 سال جي ٿي وئي پر سندن جو چهرو بجلي جيان چمڪندو هو۔ (الاصابه في تمييز الصحابه، ابو سنان العبدي ثم الصباحي، ۱۶۴/۷، رقم ۱۰۰۶۶)

میں گدا تو بادشاہ بھر دے پیالہ نور کا
تاج والے دیکھ کر تیرا عمامہ نور کا
جو گدا دیکھو لئے جاتا ہے توڑا نور کا
نور دن دونا ترا دے ڈال صدقہ نور کا
سر جھکاتے ہیں الٰہی بول بالا نور کا
نور کی سرکار ہے کیا اس میں توڑا نور کا
(حدائق بخشش، ص: ۲۴۵)

سرڪار جي آمد...مرحبا، سردار جي آمد...مرحبا، آمنه جي پياري جي آمد...مرحبا،
رسولِ مقبول جي آمد...مرحبا، پياري جي آمد...مرحبا، سني جي آمد...مرحبا،
سچي جي آمد...مرحبا، سهڻي جي آمد...مرحبا، دلبر جي آمد...مرحبا...مرحبا،
مُختار جي آمد...مرحبا، پُر نور جي آمد...مرحبا، سراپا نور جي آمد...مرحبا
مرحبا يا مصطفي مرحبا يا مصطفي مرحبا يا مصطفي مرحبا يا مصطفي

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاترو! غور ڪريو! ته جيڪي سراپا نور آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪنهن جي چهري تي دستِ پُرانوار ڦيرين ته اهو روشني ڏيڻ لڳي، جيڪي سراپا نور آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لئين ۽ تارين تي توجهه فرمائن ته اهي برقي قمقمي جيان روشن ٿي وڃن ته اهڙي نوراني آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پنهنجي نورانيت جو ڇا عالم هوندو، هنن واقعن مان اهو به معلوم ٿيو ته! پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ذات بظاهر بشريت هئي پر حقيقت ۾ پاڻ سڳورا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مٿي کان پيرن تائين نور ئي نور هئا.

روشن	ڪر	قبر	بيڪوس	کي	اے	شمع	جمال	مصطفائي
انديهر	هے	بے	ترے	مرا	گھر	اے	شمع	جمال
آنکھوں	میں	چمک	کے	دل	میں	آجا	اے	شمع
تاریک	هے	رات	غمزوں	کي	اے	شمع	جمال	مصطفائي
پُر	نور	هے	تجھ	سے	بزم	عالم	اے	شمع

(حدائق بخشش، ص ۳۶۳)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

برڪات نبوت جو ظهور

جيئن منقول آهي ته ولادت کان ڪجهه ڏينهن پھريان اصحابِ فيل جي هلاڪ ٿيڻ جو واقعو پيش اچڻ، فارس ۾ غير مسلمانن جي هڪ هزار سال کان پڙڪايل باھ ان جو هڪ گهڙي ۾ وسامجي وڃڻ، ڪسريٰ جي محل جو زلزلو ۽ ان جي چوڏانهن (14) ڪنگرن جو ڪرڻ، ”همدان“ ۽ ”قمر“ نالي شهرن جي وچ ۾ ڇھ ميل ڊگھي ڇھ ميل ويڪري ”بَحِيرَة ساوہ“ نالي دريا جو اوچتو بلڪل سڪي (Dry) وڃڻ، حضور پُر نور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي والده جي بدن مُبَارَك مان هڪ اهڙي نور جو نڪرڻ، جنهن سان ”بصريٰ“ جا محل روشن ٿي ويا، اهي سڀ واقعا انهيءَ سلسلي جو حصو آهن ته حضورِ اڪرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي تَشْرِيفِ آوَرِي كَانِ پَهْرِيانِ ئِي عَالَمِ كائِناتِ كِي خوشخبري
 ڏيڻ لڳا. (المواهب اللدنية وشرح الزرقاني، ولادته... الخ، ١٦٤/١، ٢٢٤، ٢٢٨، ٢٢٩)

اندھروں ميں بھڻتے پھرنے والوں کو مبارک هو تمھیں حق سے ملانے آج رھبر آنيوالا هے
 اگر نه آج جھوموگے تو کب جھوموگے ديوانو! چل جاؤ تمھارا آج ياور آنے والا هے
 (وسائل بخشش مرم، ص ٢٢٦ تا ٢٢٨)

صَلُّوا عَلَی الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

منا مئا اسلامي پائرو! يقينا اسان جا نوري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بي مثل ۽ بي
 مثال آهن، جنهن جو اندازو پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ولادت سان به
 لڳائي سگهجي تو ته پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ولادت اقدس اهڙي ته پاڪيزه،
 مقدس ۽ پُر نور ٿي ته جنهن جو کو مثال نه ڪڏهن پيش ڪيو ويو آهي ۽ نه
 ڪڏهن پيش ڪري سگهجي ٿو،

الله پاڪ پنهنجي پياري حبيب، كل اُمت جي طيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي اهڙو
 بي مثل ۽ بي مثال بڻايو آهي جو پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي مبارڪ
 زندگي جو هر پهلو به بي مثل ۽ بي مثال آهي، ايستائين جو سندن ولادت
 باسعادت به اهڙي آهي جو نه ڪنهن جِي اهڙي ولادت ٿي آهي نه ٿيندي. جڏهن
 پاڻ عَلَيْهِ السَّلَام جِي ولادت ٿي ته جڻ ته هر پاسي نور جي برسات ٿيڻ لڳي ۽ جڻ
 سڄي ڪائنات جڳمڳائڻ لڳي ۽ هر پاسي نور ئي نور ٿي ويو. اچو هن طرح
 جا ڪجهه واقعا ٻڌون ٿا:

زمانوروشن ٿي ويو

حضرت عثمان بن ابِي العاص رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کان روايت آهي ته منهنجي والده
 مون کي ٻڌايو ته مان ان رات حضرت سيدتنا آمنه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا وٽ هيس، جنهن رات
 رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ولادت ٿي، مون گهر ۾ هر پاسي روشني ۽ نور
 ڏٺو ۽ محسوس ڪندي هيس جڻ تارا قريب کان قريب تر ٿي رهيا آهن.
 ايستائين جو مون کي ائين لڳو ته اهي تارا مون مٿي ٿٽي پوندا، پوءِ جڏهن
 سرڪار نامدار، حبيب پروردگار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هن ڪائنات ۾ تشريف فرما ٿيا

تہ هڪ نور ظاهر ٿيو جنهن سان هر شيءِ روشن ٿي وئي، ايستائين جو نور کان سواءِ ڪجهه نظر نه ايندو هو۔ (الخصائص الكبرى، باب ما ظهر في ليلة مولده من المعجزات و الخصائص، ۷۸/۱)

گود میں عالمِ شباب حالِ شباب کچھ نہ پوچھ
گلمبنِ باغِ نور کی اور ہی کچھ اُٹھان ہے
(حدائقِ بخشش، ص ۱۷۹)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

نورِ مصطفيٰ ۽ چراغِ جي روشني

حضرت صفيه بنت عبد المطلب رضى الله تعالى عنها فرمائين ٿيون: حضورِ اقدس صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ولادت جي وقت مان حضرت سيدتنا آمنه رضى الله تعالى عنها جي خدمت ۾ حاضر هئس، مون ڏٺو ته حضورِ اقدس صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو نور، چراغِ جي نور تي غالب اچي رهيو آهي، ان رات مون ڪجهه نشانيون ڏٺيون۔ ❖ جڏهن حضورِ اقدس صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پيدا ٿيا ته يڪدم سجدو ڪيائون۔ ❖ جڏهن پاڻ سڳورا صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سجدي مان مٿو ڪيائون ته واضح لفظن ۾ فرمايائون:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنْ رَسُوْلُ اللَّهِ ❖ سڄي گهر کي مون پاڻ سڳورن صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي چهره انور جي نور سان روشن ۽ منور ٿيندي ڏٺو۔ ❖ مون چاهيو ته پاڻ سڳورن صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي وهنجاريان پر هاتفِ غيبي آواز ڏنو ته اي صفيه! پنهنجو پاڻ کي زحمت نه ڏئي ڇوته اسان پنهنجي محبوب کي پاڪ و صاف پيدا ڪيو آهي۔ ❖ حضورِ اقدس صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ختنه ڪيل ۽ ناف بريده پيدا ٿيا هئا۔ (شواهد النبوة، ركن الثاني، ص ۳۳ ملخصاً)

میل سے کس درجہ سُتھرا ہے وہ پُٽلا نور کا ہے گلے میں آج تک کورا ہی گرتا نور کا

(حدائقِ بخشش، ص ۲۴۴)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

حضرت سيدنا عبدالله بن عباس رضى الله تعالى عنه فرمائين ٿا: جنهن رات حضور انور، مڪي مديني جي تاجور صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو نورِ نبوت حضرت عبدالله

رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عِنْدَهُ جِي پُشتِ اقدس مان حضرت آمنہ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهَا جِي مبارڪ پيٽ ۾ منتقل ٿيو ته رُوءِ زمين جِي تمام چوپاين، خاص ڪري قريش جِي جانورن کي الله ڪريم ڳالهائڻ جِي سگهه عطا فرمائي ۽ انهن فصيح زبان سان هي اعلان ڪيو: اڄ الله ڪريم جو اهو مُقَدَّس رسول ماءُ جِي پيٽ ۾ جلوه گر ٿي ويو جنهن جِي مٿي تي تمام دنيا جِي امامت جو تاج (The crown) آهي، جيڪو سڄي عالم کي روشن ڪرڻ وارو چراغ آهي، اوڀر جِي جانورن اولهه جِي جانورن کي بشارت ڏني، اهڙي طرح سمنڊن ۽ دريائن جِي جانورن هڪ ٻئي کي اها خوشخبري ٻڌائي ته سرڪار صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ولادت با سعادت جو وقت اچي ويو آهي- (المواهب اللدنية، المقصد الاول، آيات حملة، ۱/۶۲)

مبارڪ هو حبيب ربِ اڪبر آنه والا هه
 مبارڪ بد نصيبون ڪو مبارڪ هو غريبن ڪو
 مبارڪ غم ڪه مارو! غم غلط هو جائين گه ساره
 جهاڻ ميں ظلمتون ڪا چاڪ هوگا آڄ سه سينه
 خبر هه ابر رحمت آڄ ڪيون دنيا به چهائ هين
 (وسائل بخشش مرمم، ص ۲۳۶ تا ۲۳۸)

سرڪار جِي آمد...مرحبا، سردار جِي آمد...مرحبا، آمنه جِي پياري جِي آمد...مرحبا،
 رسولِ مقبول جِي آمد...مرحبا، پياري جِي آمد...مرحبا، مٺي جِي آمد...مرحبا،
 سڄي جِي آمد...مرحبا، سهڻي جِي آمد...مرحبا، دلبر جِي آمد...مرحبا...مرحبا،
 مُختار جِي آمد...مرحبا، پُرنور جِي آمد...مرحبا، سراپا نور جِي آمد...مرحبا
 مرحبا يا مصطفي مرحبا يا مصطفي مرحبا يا مصطفي مرحبا يا مصطفي

صَلُّوا عَلَيَّ الْأَحْيَبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! بيان ڪيل واقعن مان معلوم ٿيو! حضورِ اڪرم، نورِ مجسم صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ولادت کان پهريان نرالن واقعن جو ظهور ٿيو، سڄي ڪائنات ۾ خوشين جِي لهر اچي وئي، جن پان صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ولادت جِي برڪت سان هر پاسي نور چانئجي ويو، صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان وقتاً فوقتاً

نور جون جهلڪيون پاڻ **عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** جي وجودِ اقدس ۾ ملاحظو ڪندا هئا اهو ئي سبب آهي جو جڏهن به ڪو صحابي رحمت عالم، نور مجسم **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو حُليو مبارڪ بيان ڪري ٿو ته پاڻ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي نورانيت کي ڪڏهن ڇنڊ سان تشبيه ڏئي ٿو ته ڪڏهن سج جي مثل چوي ٿو، ڪو چوي ٿو ته پاڻ **عَلَيْهِ السَّلَامُ** جو رخ انور ائين لڳي ٿو جيئن سج اڀري رهيو آهي ۽ ڪو چوي ٿو ته جيئن چوڏهين جو ڇنڊ تاريخي رات ۾ پنهنجون نوراني شعاعون ورهائي رهيو آهي، اعليٰ حضرت، امامِ اهل سنت **رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ** فرمائن ٿا:

رُخ دن هـ يا مبر سـا يـه بـهـي نـهـيـن دـه بـهـي نـهـيـن
 شب زُلف يا مَشِكِ خُتـا يـه بـهـي نـهـيـن دـه بـهـي نـهـيـن
 بلبل نـهـي گـل ان کـو کـهـا قـمـرـي نـهـي سـر و جـانـفـرا
 حـيـرت نـهـي جـهـنـجـهـلا کـر کـهـا يـه بـهـي نـهـيـن دـه بـهـي نـهـيـن
 خـور شـيد تـهـا کـس زـور پـر کـيـا بـڙهـ کـهـ چـڪـا تـهـا قـمـر
 بـهـ پـر دـه جـب وـه رـخ هـو اـيـه بـهـي نـهـيـن دـه بـهـي نـهـيـن

(حدائقِ بخشش، ص 110)

مختصر وضاحت: ❖ مان پنهنجي پياري نبي، مڪي مدني **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي رخ انور کي ڏينهن چوان يا آسمان جو سج چوان، ٻئي نٿو چئي سگهان ڇو ته سج کي به روشني محبوبِ خدا **عَلَيْهِ السَّلَامُ** جي رُخ زيبا سان ملي آهي ۽ ڏينهن جو سوجھرو به آقا **عَلَيْهِ السَّلَامُ** جي حُسن جو جلوه آهي، تنهنڪري نه ڏينهن اوهان جي چهري جهڙو ٿي سگهي ٿو نه سج ۽ سرڪار **عَلَيْهِ السَّلَامُ** جي زلفن کي رات چيو وڃي يا خالص ڪستوري چيو وڃي، ٻئي نٿو چئي سگهجي ڇو ته انهن پنهن جو حضور **عَلَيْهِ السَّلَامُ** جي زلفن سان ڪو موازنو نٿو ڪري سگهجي، بلبل حضور **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کي گل سان تشبيه ڏني ۽ ڳيري خوبصورت وڻ سان جڏهن ته عقل حيراني جي عالم ۾ چيو ته پاڻ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کي انهن پنهن سان ئي تشبيه ڏيڻ غلط آهي، سج پنهنجي پوري آب و تاب سان طلوع ٿيو ۽ سڄي جهان کي روشن ڪري ڇڏيو ۽ ڇنڊ پنهنجي تمام تر جلوه سامانين سان گڏ ڇمڪيو ۽ سڄي دنيا کي نور جو ٽڪڙو بڻائي ڇڏيائين پر جڏهن آقا **عَلَيْهِ السَّلَامُ** جي چهري تان پردو کنيو ويو ته نه ڇنڊ جي ڇمڪ رهي نه سج جي ڌمڪ ٻنهي شرمندہ ٿي منهن لڪائي ورتو۔

منا منا اسلامي پائرو! اچو ڪجهه روايتون ٻڌون ٿا، جن ۾ صحابہ ڪرام

عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي جسم جي نوراني وصفن جو ذڪر ڪيو آهي-

1. جيئن هڪ صحابي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا ته مان، منهنجي والده ۽ منهنجي ماسي نبي ڪريم، صاحبِ خُلُقِ عَظِيمٍ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان بيعت ڪئي، جڏهن اسان واپس موٽياسين ته مون کي منهنجي والده ۽ ماسي چيو: اي منهنجا پيارا پٽ! اسان حضورِ اڪرم، نورِ مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جهڙو حسين چهري وارو ۽ صاف ڪپڙن وارو ۽ نرم گفتگو وارو نه ڏٺو ۽ اسان ڏٺو ته پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي وات مبارڪ مان نور نڪرندو هو، (خصائصُ الڪبرى، ۱/۱۰۷)

2. ڪعب بن مالڪ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته نبي ڪريم، رؤف و رحيم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جڏهن خوش ٿيندا هئا ته پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو چهرو ائين چمڪندو هو جڻ ته اهو چنڊ جو ٽڪڙو آهي، اسان ان چمڪ سان حضور جي خوشي معلوم ڪندا هئاسين- (خصائصُ الڪبرى، ۱/۱۲۳)

3. اُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت عائشه صديقه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا فرمائن ٿيون ته رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مون وٽ تشریف فرما ٿيا، هن حال ۾ جو پاڻ ڪنهن ڳالهه تي گهڻو خوش هئا ته سندن مبارڪ چهري جو نقش بجلي جيان چمڪي رهيو هو- (بخاري، ۲/۴۸۸ حديث: ۳۵۵۵)

4. حضرت ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته نبي ڪريم، جنابِ صادق و امين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو سايو نه هو، جڏهن به سج جي سامهون بيهندا هئا ته سندن روشني سج جي روشني تي غالب رهندي هئي- (سبل الهدى و الرشاد، ۲/۴۰)

الله رے تیرے جسمِ نور کی تابشیں اے جانِ جاں! میں جانِ تجلّٰی کہوں تجھے
(حدائقِ بخشش، ص ۱۷۴)

مختصر وضاحت: يعني پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نوراني جسم ۾ نور جي ڀريل تجليات جي ڪهڙي ڳالهه ڪيان- اي منهنجي جان جي جان (يعني اي منهنجا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) مان ته اوهان کي نور جي به جان چونڊس-

سرڪار جي آمد...مرحبا، سردار جي آمد...مرحبا، آمنه جي پياري جي آمد...مرحبا، رسولِ مقبول جي آمد...مرحبا، پياري جي آمد...مرحبا، سني جي آمد...مرحبا، سچي جي آمد...مرحبا، سهڻي جي آمد...مرحبا، دلبر جي آمد...مرحبا...مرحبا، مُختار جي آمد...مرحبا، پُرنور جي آمد...مرحبا، سراپا نور جي آمد...مرحبا
مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ مرحبا يا مصطفيٰ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدارِ رسالت، شهنشاهِ نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنتِ نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (مشكاة الصايح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، الفصل الثاني، ۱/۵۵، حديث: ۱۷۵)

سينه تری سنّت کا مدینه بنے آقا جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

جتي پائڻ جون سنّتون ۽ آداب

منا منا اسلامي ڀائرو! اچو ته! شيخِ طريقت، اميرِ اهل سنت، دامت بركاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جي رسالي ”101 مَدَنِي گُل“ مان جتي پائڻ جون سنّتون ۽ آداب ٻڌون ٿا. ❖ فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ﴿1﴾ جتي ڪثرت سان استعمال ڪيو جو انسان کي جيستائين جوتي پاتل هوندي آهي جڻ اهو سوار آهي (يعني ٿڪاوت گهٽ ٿيندي) (مسلم ص 1161 حديث 2096) ❖ جتي پائڻ کان پهرين چنڊي وٺو ته جيئن ڪو جيت يا پٿري وغيره هجي ته نڪري وڃي ❖ پهرين ساڄو جوتو پايو پوءِ کاٻو ۽ لاهڻ وقت پهرين کاٻو ۽ پوءِ ساڄو- نبي پاڪ، صاحبِ لولاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان عالیشان آهي: جڏهن توهان مان ڪو جتي پائي ته ساڄي کان ابتدا ڪري ۽ جڏهن لاهي ته کاٻي کان ابتدا ڪرڻ گهرجي ته جيئن ساڄو پير پائڻ ۾ پهرين ۽

لاھڻ وقت آخر ۾ رھي. (بخاري ج 4 ص 65 حديث 5855) ❖ نزهة القاري ۾ آھي: مسجد ۾ داخل ٿيڻ وقت حڪم اھو آھي پھريان سڌو پير مسجد ۾ رکي ۽ جڏھن مسجد مان نڪري تہ پھريان کاٻو پير کڍي- مسجد جي داخلي جي وقت ان حديث تي عمل دشوار آھي- ❖ اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ ان جو حل اھو ارشاد فرمايائون تہ: جڏھن مسجد ۾ ويڃڻ ٿئي تہ پھريان کاٻو پير کڍي جتي تي رکو پوءِ ساڄو پير مان جتي کڍي مسجد ۾ داخل ٿيو ۽ جڏھن مسجد کان ٻاھر نڪرو تہ کاٻو پير کڍي جتي تي رکي وٺو پوءِ کاٻو پير کڍي ساڄو پير پائي وٺو پوءِ کاٻو پائي وٺو- (نزهة القاري، 5/530) ❖ مرد مرداڻو ۽ عورت زنانو جوتو استعمال ڪري ❖ ڪنھن حضرت سيّدتنا عائشه صديقہ رضي اللہ تعالیٰ عنہا جن کي عرض ڪيو: ھڪ عورت (مردن جيان) جوتا پائيندي آھي، انھن فرمايو: رسول اللہ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم مرداڻي عورت تي لعنت فرمائي آھي- (سنن ابی داؤد ج 4 ص 84 حديث 4099) صدر الشريعه، بدرالطريقه مفتي محمد امجد علي اعظمي عليہ رحمۃ اللہ القوي بهار شريعت ج 3 صفحي 422 تي فرمائڻ ٿا: يعني عورتن کي مرداڻا جوتا نہ پائڻ کپن، بلڪ اھي تمام ڳالھيون جن ۾ مردن ۽ عورتن ۾ امتياز ھوندو آھي انھن ۾ ھر ھڪ کي ٻين جي وضع قطع اختيار ڪرڻ (يعني نقل ڪرڻ) جي ممانعت آھي، نہ مرد عورت جي وضع اختيار ڪري نہ عورت مرد جي ❖ جڏھن ويھو تہ جوتا لاهي ڇڏيو جو ان سان پيرن کي آرام ملندو ❖ (تنگدستي جو ھڪ سبب ھي بہ آھي تہ) اونڌي جوتي کي ڏسو ۽ ان کي سڌو نہ ڪرڻ- ”دولت بي زوال“ ۾ لکيل آھي تہ سڄي رات جُتي اُبتِي پيل رھي تہ شيطان اچي اُن تي ويھندو آھي، ھي ھن جو تخت آھي- (سني بهشتي زيور، حصہ 5، ص 601)

طرح طرح جون ھزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين اور آداب“ ھديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙھو، سنتن جي تربيت جو ھڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آھي.

مجھ کي جذبہ دے سفر کا کرتارھوں پروردگار سنتوں کي تربيت کے قافلے میں بار بار

(وسائل بخشش مرمم، ص 635)